

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Ο Άγιος Τριαδικός Θεός μας, εϋδόκησε νά φθάσουμε μέχρι αυτή τήν ήμέρα, όχι απλώς γιά νά ζήσουμε ακόμη κάποια μόρια τής αιωνιότητας, αλλά γιά νά έκμεταλλευθοϋμε τόν χρόνο τής ζωής μας γιά τή σωτηρία μας.

Τό δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, γι' αυτόν τόν λόγο έγινε άνθρωπος, γιά νά μās φανερώσει τόν δρόμο τής σωτηρίας. Ο Ίησους Χριστός, όπου κι αν βρισκόταν, όμιλοϋσε γιά τή σωτηρία. Καί οι άνθρωποι συνωστίζονταν γιά νά τόν άκούσουν. Σημειώνει ό εύαγγελιστής Λουκάς: **«Έγένετο έν τῷ τόν ὄχλον έπικεΐσθαι αυτόῦ τοῦ άκούειν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ...».** Λουκ. Ε' (1) Ο λαός στρίμωχνε τόν Ίησοϋ, γιά νά άκούσει λόγο Θεοῦ. Αυτό φανέρωνε πείνα καί δίψα τοῦ λαοῦ πνευματική.

Μέσα σ' όλόκληρη τήν Αγία Γραφή παρατηροϋμε νά ὑπάρχει μία πνευματική πείνα καί δίψα τῶν ανθρώπων, ταυτόχρονα ὅμως νά ὑπάρχει καί τροφή πνευματική. Άλλά καί στήν έποχή μας παρατηρεΐται αυτό τό φαινόμενο. Οἱ άνθρωποι ζητοϋν τροφή πνευματική. Θέλουν νά μάθουν γιά τόν Θεό, γιά τόν άνθρωπο, γιά τήν φύση. Αυτό τήν τροφή μποροϋν νά τή βροϋν καθαρή μόνο στόν χώρο τής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὅπουδήποτε άλλοϋ βρισκουν τροφή, πού δέν ζωογονεΐ αλλά έπιφέρει τόν πνευματικό θάνατο.

Ο καθένας πού έκκλησιάζεται, θέλει νά άκούσει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Πεινάει καί διψάει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὑπάρχει ένα άλλο σημείο, τό όποιο θά πρέπει νά προσέξουμε ὅλοι μας. Καί αυτό είναι βασικότατο. **Εΐναι ἡ άφομοΐωση τής τροφής.** Δηλαδή, όταν άκούω καί προσλαμβάνω τό Λόγο τοῦ Θεοῦ γιά νά τραφῶ, ό Λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά γίνει τρόπος ζωής μου.

Τό ότι αυτό δέν εΐναι αυτόνοήτο, φαίνεται άπ' τό λόγο τοῦ Κυρίου Ίησοϋ Χριστοῦ: **«προσέχετε πώς άκοϋτε»**, πού τόν εΐπε κάποια φορά.

Πώς άκοϋν οι άνθρωποι τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ; Πολλές φορές μέ έπιπολαιότητα ἢ μέ άπλή περιέργεια. Άλλες φορές ψάχνουν νά βροϋν λάθη, γιά νά κατηγορήσουν τό Θεό. Άκόμη καί όταν ζοϋσε ό Χριστός πήγαιναν νά δοϋν θαύματα καί δέν πρόσεχαν στά λόγια του.

Άρα **χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις βασικές**, προκειμένου νά άκούσουμε ἢ νά μελετήσουμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, **ώστε νά καρποφορήσει.** Άλλιως μένει άκαρποφόρητος. Άς θυμηθοϋμε τήν παραβολή τοῦ σπορέως. Ο σπόρος, πού εΐναι ό Λόγος τοῦ Θεοῦ, έπесе σέ διάφορα σημεία. Άλλοϋ καρποφόρησε καί άλλοϋ όχι. Ὅμως ό Λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά καρποφορήσει! Πρέπει νά άποδώσει 30 φορές, 60, 100 φορές περισσότερο. Ο σπόρος, νά τό ξερούμε, εΐναι ό ΐδιος παντοῦ, εΐναι ό Λόγος τοῦ Θεοῦ. Αυτό πού διαφέρει, εΐναι τό χωράφι, εΐναι ἡ καρδιά τοῦ καθενός. Τί καρδιά εΐμαστε; Τί χωράφι εΐμαστε;

Άς δοϋμε, λοιπόν, ποιές εΐναι οι προϋποθέσεις, μέ βάση τίς όποϊες θά άκοϋμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί αυτός θά καρποφορεΐ μέσα μας.

1) Όταν άκοϋμε ἢ διαβάζουμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, **νά αΐσθανόμαστε ότι άκοϋμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ.** **Ὅτι εΐναι θεόπνευστος.** Ὅχι ὅπως τά άλλα βιβλία. Χωρίς νά κάνουμε κριτική. Αυτό μ' άρέσει, εκείνο όχι. Νά λέμε απλά: Τό λέει ό Θεός.

2) Όταν άκοϋμε ἢ διαβάζουμε τήν Αγία Γραφή, **νά αΐσθανόμαστε ότι εΐναι ό ΐδιος ό Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος.** Ὅπως όταν κοινωνοϋμε, τό ψωμί καί τό κρασί δέ συμβολίζει, δέν μās θυμίζει, αλλά εΐναι ό ΐδιος ό Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό πρόσωπο. Ἔτσι καί όταν άκοϋμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ. Νά αΐσθανόμαστε ότι εΐναι αυτός ό Θεός Λόγος, τό δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, πού έγινε άνθρωπος, πού έγινε γράμματα, πού έγινε ἦχος, πού όταν κατεβαίνει στήν καρδιά, εΐναι αυτός ό ένανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ.

3) Όταν άκοϋμε ἢ διαβάζουμε τήν Αγία Γραφή, **νά στεκόμαστε μέ ταπεινώση άπέναντί της.** Πώς προσήλθαν οι Άπόστολοι στό Χριστό; Ὡς δάσκαλοι; Ὡς κριτικοί; Ὅχι, αλλά ως μαθητές. Προσήλθαν μέ πνεϋμα ταπεινώσης καί μαθητείας.

4) Αυτά πού θά μάθω, νά μήν τά θεωρῶ ως άπλό, ψιλό λόγο, απλώς ως γνώσεις. Πρέπει αυτά νά μοϋ γίνουν ζωή. Νά μέ αναγεννήσουν, νά μέ μεταμορφώσουν. Γράφει ό άπόστολος Παϋλος: **«Μεταμορφοϋσθε τή ανακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν εΐς τό δοκιμάζειν τί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τό εύάρεστον καί τέλειον».** Νά αλλάξει ἡ νοοτροπία μου. Νά μή σκέπτομαι κοσμικά αλλά πνευματικά.

Νά αποκτήσω «νοῦν Χριστοῦ». Ὅταν ἀκούω τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, νά μέ συγκλονίζει, νά μέ μεταμορφώνει. Νά μέ κάνει καινούρια ὑπαρξη ἐν Χριστῷ.

5) Νά μελετοῦμε τήν Ἁγία Γραφή καθημερινά, μέ προσευχή, μέ προσοχή -ὄχι σάν νά διαβάζω ἐφημερίδα- μέ ἐπιμονή. Τί εἶπαν οἱ μαθητές πρὶν ἐκείνη τήν θαυμαστή ἀλιεία; «Ὅλη τή νύκτα κοπιάσαμε καί δέν πιάσαμε τίποτα». Ἔτσι καί ὁ κάθε πιστός, μέσα στό νοητό ὠκεανό, καλεῖται νά πιάσει νοητά ψάρια, τόν νοητό ΙΧΘΥ, τόν Ἰησοῦ Χριστό! Πρέπει νά κοπιάσουμε, νά κλάψουμε, νά πονέσουμε, νά ἐρευνοῦμε διαρκῶς καί ἐπισταμένα, γιά νά συλλάβουμε τά νοήματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

6) Ὅταν ἀκοῦμε ἢ διαβάζουμε τήν Ἁγία Γραφή, νά ἀναζητοῦμε τό θεολογικό βάθος. Τί εἶπε ὁ Χριστός στόν Πέτρο; «Ἐπανάγαγε εἰς τό βάθος». Πῶς ἐργάζονται οἱ ἀρχαιολόγοι; Ψάχνοντας βαθειά στή γῆ. Ἔτσι κι ἐμεῖς, νά κάνουμε ψάξιμο πιο βαθειά στήν Ἁγία Γραφή. Νά μήν εἴμαστε ρηχοί καί ἐπιπόλαιοι, ἀλλά ἄνθρωποι μέ βαθύτερες ἀναζητήσεις.

7) Κάθε συμπέρασμα πού θά βγάζουμε, νά τό λογαριάζουμε γιά τόν ἑαυτό μας. Σά νά γράφτηκε μόνο γιά μένα.

8) Ὅταν ἀκούγεται Λόγος Θεοῦ νά μήν ἀμελοῦμε ἀλλά νά ἔχουμε τακτική παρακολούθηση, νά μήν ἔχουμε ἀπουσίες. Τό τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Μή ἐγκαταλείποντες τήν ἐπισυναγωγήν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισιν». Ἐβρ. Ι' (25) Νά μήν ἀπουσιάζουμε ἀδικαιολόγητα ἀπό τίς συναθροίσεις τῆς ἀκροάσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

9) Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος σέ μία ἐρμηνεία του περί ἐλεημοσύνης λέει ὅτι, μεταξύ τῶν πτωχῶν συγκαταλέγονται καί ἐκεῖνοι πού δέν ἀκοῦν Λόγο Θεοῦ. Εἶναι πραγματικά φτωχοί καί πρέπει νά τοὺς δώσουμε ἐλεημοσύνη. Εἶναι ἡ καλύτερη ἐλεημοσύνη, νά ταΐσουμε καί νά ποτίσουμε αὐτόν πού πεινάει ἀπό Λόγο Θεοῦ. Νά τοὺς πάρουμε καί νά τοὺς φέρομε νά ἀκούσουν Λόγο Θεοῦ. Νά τοὺς ποῦμε: Αὐτά τά φαινόμενα πού παρουσιάζετε, ὅπως ἄδειασμα ψυχῆς, ἄγχος, τλαιπωρία, νευρικότητα, ἀγωνία, φοβίες, ὅλα αὐτά δείχνουν ὅτι πεινᾶτε καί διψᾶτε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτόν ἂν ἀκούσετε, θά γαληνέψετε, θά εἰρηνεύσετε, θά γεμίσετε τήν ἄδεια ψυχή σας μέ τόν Χριστό. Καί τέλος,

10) Γιά νά κατανοήσουμε τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται ἓνα κλειδί. Καί αὐτό τό κλειδί εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἄν τό ἔχουμε, καλῶς. Ἄν δέν τό ἔχουμε, νά τό ἐπικαλούμαστε γιά νά ἔρθει. Νά ἔχουμε μία μόνιμη Πεντηκοστή. Ὅταν ἔλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα, θά μᾶς φωτίσει, θά μᾶς δείξει τά βαθειά νοήματα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Θά ἀλλάξει ἡ ζωή μας. Θά γίνουμε οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐλογία σέ ἓνα τόπο, ἀγαπητοί μου, ἀπό τό ἀκούγεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καθαρός, ἀκριβής, πατερικός, ὀρθόδοξος! Ἡ φοβερότερη μορφή πείνας εἶναι αὐτή πού ἐξαγγέλλεται πολλάκις ἀπό τήν Ἁγία Γραφή: Ἡ πείνα ἀπό τήν ἔλλειψη τῆς ἀκοῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ! Νά μήν ἀκούγεται ὁ ἀληθής Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή ἡ πείνα ἔρχεται, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦν καί ὑποτιμοῦν καί λοιδοροῦν τό Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Τί παθαίνουν οἱ ἄνθρωποι τόν καιρό τῆς πείνας ἀπό τίς τροφές; Πεθαίνουν. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν πείνα ἀπό τήν ἔλλειψη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν πνευματικά. Ὅταν κάτι πεθαίνει, ἀρχίζει καί ἀποσυντίθεται. Ἀρχίζει καί βρωμαίει. Ἡ κοινωνία σήμερα ἀπαρτίζεται ἀπό ἀνθρώπους σέ πνευματική ἀποσύνθεση. Ἀπό ἀνθρώπους, πού δέν θέλουν νά γιατρευθοῦν καί νά ζήσουν. Γι' αὐτό καί βρομοῦν πνευματικά. Γι' αὐτό καί μιλάμε γιά βρόμικη κοινωνία. Γι' αὐτό καί τό λέμε: Βρόμισε ἡ κοινωνία.

Ἄς μή λέμε: καί σέ ἄλλες ἐποχές ἦταν ἔτσι οἱ κοινωνίες. Ἐμεῖς ζοῦμε σ' αὐτή τήν κοινωνία, καί βλέπουμε τήν τωρινή κατάσταση. Μέ τήν ἀσέβεια πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, μέ τήν ἀνηθικότητα καί τίς ποικίλες διαστροφές, μέ τή διάλυση τῆς οἰκογένειας, μέ τήν ἐγκληματικότητα, τίς ἀδικίες, τίς κλεψιές, τίς ἀσωτίες καί τά ποικίλα πάθη πού ὑποβιβάζουν κάθε ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια.

Ἄν θέλουμε κάτι νά περισώσουμε, νά συνεχίσουμε τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ νά ἀρχίσουμε νά μελετοῦμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅπου ἀκούγεται Λόγος Θεοῦ, νά τρέχουμε μέ πολλή προθυμία.

Ἄν μελετοῦμε ἢ ἀκοῦμε τό Λόγο τοῦ Θεοῦ ἔχοντας τίς πιο πάνω προϋποθέσεις, τότε θά δοῦμε τό θαῦμα τῆς νοητῆς ἀλιείας, τά πολλά ψάρια. Τότε θά συλλάβουμε καί τόν ἀληθινό ΙΧΘΥ, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό! Θά μᾶς πιάσει θάμβος, ἐκπληξη! Θά βλέπουμε τά μεγαλεῖα του Θεοῦ! Θά ἔχουμε συναντήσει, θά ἔχουμε γνωρίσει, θά ἔχουμε δημιουργήσει κοινωνία μέ τόν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ! Θά δοῦμε τόν ἑαυτό μας νά ἀλλάζει, θά δοῦμε τήν κοινωνία νά ἀλλάζει.

Τό εὔχομαι μέ ὅλη μου τήν καρδιά.
Ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου